

gjaldt over for Søfolkene, ogsaa gjaldt med Hensyn til Landbefolkningen, men der er dog nogen Forskel derpaa. Det er altid lettere for de værnepligtige ude paa Landet at faa Arbejde, indtil de indkaldes, end det er for Søfolkene. Søfolkene vilde jo helst sejle og ere ikke vant til Landarbejde, og det er derfor ikke ret let for dem at faa Arbejde, naar det ikke kan anvises dem paa Orlogsværftet. Og naar det saa ikke lykkes at skaffe dem dette Arbejde paa Orlogsværftet, mener jeg nok, at det kunde være rigtigt, at man ydede dem et noget større Vederlag til deres Underhold end de 10 Kr., som der her er Tale om. Naar man ikke gør det, synes jeg nok, at man optræder noget hensynsløst eller i alt Fald mindre hensynsfuldt over for disse Søfolk. Imidlertid er det mit Haab, at det skal lykkes at faa noget ud af Forslaget, men indestaa derfor kan man dog virkelig ikke. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

K. M. Klausen: Den højtærede Justitsminister syntes at blive meget forbavset over, at jeg havde taget Munden saa fuld, at jeg havde tænkt paa at ville forlange 1 Kr. 50 Ø. om Dagen til en Mand, hvem man har afskaaret fra at udføre sit lovlige Erhverv. Det forekommer mig ikke, at 1 Kr. 50 Ø. om Dagen til et Menneskes Underhold er en saa forfærdelig Sum, at man behøver at blive forbavset derover. Jeg synes ikke, det kan være mindre, naar Manden i det hele taget skal have Underhold, end at yde ham et Underhold af 1 Kr. 50 Ø. Det ærede Medlem for Tisted (Trolle) udtalte, at denne Sag med Underhold havde ikke saa meget at sige for de Sømænd fra Provinserne, som bleve stoppede, thi de kunde gaa ud at fiske. Det er jo meget smukt, at det ærede Medlem anviser dem dette Arbejde; hvis han ogsaa kunde garantere dem, at de kunde fange noget, var det endnu bedre. Men i alt Fald en Sømænd, der kommer hjem og ingen Fiskeredskaber har, kan ikke erhverve sig meget ved Fiskeri, saa jeg synes ikke, den Anvisning, det ærede Medlem gav, har meget at sige. Det forekommer mig, at man stopper mange flere Søfolk, end der er Brug for, i Aar er der stoppet 214 Mand flere, end der er Brug for; det er altsaa til ingen Verdens Nytte, at disse Folk ere blevne stoppede. De faa deres Bøge igen, og saa kan den samme Historie gentage sig med dem til næste Aar. Derfor synes jeg, at naar man behandler Folk paa den Maade, er det dog kun simpel

Pligt, at Staten yder disse Folk en passende Erstatning derfor. De højtærede Ministre, navnlig den højtærede Marineminister, pleje ellers ikke at være saa bange, naar der er Tale om Militærbevillinger. Dette er paa en Maade ogsaa en Slags Militærbevilling. Jeg ved nok, at Stillingen er en anden, naar der er Tale om, at disse Militærbevillinger skulle anvendes til Folks Underhold; saa bliver man straks betænkelig og forbavset over, hvor stor Summen er. . . (Marineministeren [Ravn]: Det har det ærede Medlem ikke Ret til at sige om mig!) . . . Nej, det var ganske vist ikke den højtærede Marineminister, men den højtærede Justitsminister, som var saa bange for denne Sum, som kunde løbe op til et halvt Hundred Tusind mere, og han udtalte, at man kunde derfor saa godt forstaa, at Finansudvalget slet ikke vilde være med til at forhandle et saadant Forslag. Jeg ved ikke, om Finansudvalget vilde det eller ikke, det var ikke af denne Grund, at Sagen ikke kom frem, Grunden var ganske simpelt den, at man kunde sige: Nu er her et privat Lovforslag, saa kommer den Sag os ikke ved i Finansudvalget. Jeg skulde derfor meget beklage, om Følgen nu skulde blive, at Sømændene hverken skulde faa noget det ene eller det andet Sted, men det er egentlig det, jeg tror vil blive Tilfældet.

Formanden (Sofus Høgsbro): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds (Trolle) Ordet.

Trolle: Jeg vil kun oplyse over for det ærede Medlem, at jeg ikke gav nogen Anvisning til Søfolk i Provinserne, jeg gav kun en Oplysning om, at det var mig bekendt, at f. Eks. paa Bornholm benyttede disse Søfolk Tiden, fra de blive stoppede til Indkaldelsen, til at fiske, og saaledes gøre de ogsaa omkring Svendborg. Det var altsaa ingen Anvisning, jeg gav, det var en Oplysning.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. Bojesen): Jeg tillader mig at foreslaa